

РЕШЕНИЕ

№ 3556

гр. София, 08.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора димитров, като разгледа дело номер **5492** по описа за **2010** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.208 и сл. от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Делото е образувано по касационна жалба на „Доброволна осигурителна мрежа – 3.” („Д.-3.”) срещу решение от 25.05.2010г. на С районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по н.а.х.д. №9807/2009г. С оспореното решение съдът е потвърдил наказателно постановление №Р-10-168 от 10.08.2009 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за Ф. Н., с което на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл.106б ал.5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/ във връзка с чл.98 във връзка с чл.99 от същия нормативен акт.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно поради противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че районният съд неправилно е тълкувал и приложил разпоредбата на чл.82 ал.1 от ЗЗО, установяваща принципа на доброволност на осигуряването и свобода на договарянето, както и разпоредбата на §1 т.4 от ДР на ЗЗО, която дефинира понятието „здравноосигурителен пакет”.

Ответната страна по жалбата Комисията за Ф. Н. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Прокурорът дава становище за неоснователност на жалбата.

Настоящият съдебен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите

и възраженията на страните намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка: „Д.-З.” разполага с лицензия за извършване на дейност по доброволно здравно осигуряване №04-ЗОД/09.06.2004г., съгласнокоято предлага здравноосигурителен пакет „Интегрирана медицинска помощ и здравни грижи”. Пакетът включва шест секции: 1/подобряване, опазване иподдържане на здравето; 2/Извънболнична медицинска помощ; 3/Болнична медицинска помощ; 4/Рехабилитация и санотариално лечение; 5/Здравни грижи; 6/ лекарства по лекарско предписание. Пакетът се предлага в 4 опции – базова, разширена, оптимална и луксозна, които предвиждат различни лимити за възстановяване на разходи и различна осигуриелна сума. При извършен апланова проверка от КФН през 2009г. е установено, че касаторът е сключил договор с „Данон-С” №РД-24-281/25.04.20008г. за 80 осигурени лица, служители на касатора, и за 30 деца. По силата на договора служителите ползвали услугите само по две секции, а децата- само по една секция, при опция оптимална.Служителите заплащали осигурителна премия в размер на 100,80 лв годишно (8,40 лв. месечно) , а децата – по 54 лв годишно (4,50лв месечно). Съставен е АУАН, въз основа на който е издадено наказателното постановление.

При пълно и вярно установена фактическа обстановка съдът е направил грешни правни изводи. Разпоредбата на чл.82 ал.3 от ЗЗО установява принципа на доброволност на осигуряването. На първо място това означава, че лицето е свободно да избере дали да се осигурява. На второ място- лицето е свободно да избере какви услуги да ползва и в какъв обем. Следвайки логиката на принципа за доброволност на осигуряването, законодателят е дефинирал понятието „здравноосигурителен пакет” в §1 т.4 от ДР на ЗЗО– група от регламентирани по вид и обхват услугии стоки, които се покриват изцяло или частично от здравноосигурителнитедружества при условия и по ред, регламентирани в здравноосигурителните договори. Възможността здравните услуги да се покриват изцяло или частично не е поставена в зависимост от издадената лицензия. Освен със свободата на договарянето, това разбиране на закона кореспондира и с основния принцип на правоприлагането *per argumentum a fortiori* (по аргумент от по-силно основание) – който има право да извършва по-голямото, може да върши и по-малкото.

Административно-наказващият орган не е изследвал въпроса дали премийните ставки по договора са правилно калкулирани в съответствие с утвърдените с лицензията тарифа и техническа основа – следователно няма основание да се приеме, че договорот е сключен в нарушение на издаденаталицензия.

Районният съд е потвърдил наказателното постановление в противоречие със законнооснование за отмяна на съдебното решение съгласно чл.348 ал.1 от НПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН. Съгласно чл.222 ал.1 от АПК, приложим във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН, когато отмени първоинстанционното съдебно решение, касационната инстанция решава делото по същество.

Настоящият съдебен състав възприема напълно установените от районния съд факти. Въз основа на тях съдът прави следните правни изводи:

Наказателното постановление е издадено от компетентния орган в предвидената от закона форма и срокове. Деянието не представлява нарушение по

смисъла на чл.106б ал.5 от ЗЗО и не следва да се ангажира административно-наказателната отговорност на касатора. Наказателното постановление е неправилно и трябва да бъде отменено.

По изложените съображения и на основание чл.222 ал.1 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд С.-град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 25.05.2010г. на С районен съд, Наказателно отделение, 112 състав, по н.а.х.д. №9807/2009г.,и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №Р-10-168 от 10.08.2009 г., издадено от заместник- председателя на Комисията за Ф. Н..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1/